

РЕШЕНИЕ

№ 15180

гр. София, 21.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5472** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. Абуд, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 6151/14.05.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон. Излагат се твърдения, че неправилно административният орган е приел, че спрямо жалбоподателя не са предприемани действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, тъй като е ноторно известно, че в държавата му на произход – С. е налице вътрешен въоръжен конфликт и той е издирван от властите, за да служи в сирийската армия, чиято администрация интензивно набира войници сред мъжете сирийски граждани на възраст между 18 и 42 г. Според жалбоподателя от административния орган е направен неправилен извод, че след като е пребивавал в Й. в период от няколко години, то тази държава се явява трета сигурна държава по смисъла на § 1, т. 9 от ЗУБ, поради което не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Предвид необходимостта да бъде извършено всестранно изследване на бежанската му история с цел преценка дали по отношение на жалбоподателя са налице предпоставките по ЗУБ, иска оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС чрез юрисконсулт Х. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е изразила становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на молба до ДАБ при МС за предоставяне на международна закрила с вх. № В-13-143/11.03.2024 г., подадена от А. А. Абуд. Тъй като чужденецът не разполагал с документи за самоличност, последната била установена с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, с рег. № УП 6161/11.03.2024 г. , видно от която търсещото закрила лице се индивидуализирало с имената А. А. Абуд, гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х.. В приложение към регистрационния лист са обективирани данни за родителите, братята и сестрите на чужденеца.

С кандидата е проведено интервю по Глава VI, Раздел I - чл. 63а от ЗУБ, резултатите от което са отразени в протокол с рег. № УП 6161/27.03.2024 г. В хода на производството жалбоподателят е заявил, че потвърждава казаното при регистрацията. Няма в себе си документи за самоличност, защото са останали в С.. Не е използвал други имена. Няма роднини в държава-членка на ЕС. Напуснал С. нелегално преди три месеца за Турция. Останал в И. около 15 дни. Преминал в България нелегално с трафикант през телена ограда в гората. След това полицията го задържана на път за С.. Не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава-членка на ЕС. По етнически произход е арабин. Не е имал проблеми в С. заради принадлежността си към тази етническа група. Жалбоподателят е мюсюлманин сунит. В С. е нямал проблеми заради изповядваната от него религия. Не е участвал в религиозна организация, общност или секта. Не е бил член на въоръжена групировка. Не е бил арестуван в държавата си по произход или в друга държава. Не е осъждан. Не е отбивал военна служба. Търсен е за служба от военните в началото на 2024 г. Живял е осем години в Й., [населено място] /от 2015 г. до 2023 г./. Работил е в строителството. Пребивавал е в страна легално в бежански лагер с документ за работа от властите. Не е имал проблеми с местните власти. Живее на квартира. През 2020 г. в Й. си извадил национален паспорт. Не е женен и няма образование. Посочва, че в С., районът, откъдето е тръгнал, сега се владее от кюрдските сили, които се сражават с арабските племена в Д. А. и свободната армия. Заявява, че не може да живее там, защото ще го вземат в армията. Напуснал е С., защото там не може да живее спокойно и сигурно. Не е имало заплаха, отправена лично до него, не е имал проблем с официалните власти, върху него не е упражнявано насилие. Подал е молба за закрила, за да може да живее в България.

В края на протокола от проведеното интервю е отразена дата на провеждането му 12.02.2024 г., а в печата с регистрационния номер е отразена дата 27.03.2024 г. Същевременно в поканата за интервю е вписано, че жалбоподателят следва да се яви за провеждане на интервю на 18.03.2024 г.

С писмо с рег. № УП 6161/12.03.2024 г. на ДАБ, Началник отдел „ПМЗ – кв. В.“ при РПЦ – [населено място] е изискал от Държавна агенция „Национална сигурност“ писмено становище по постъпилата молба за закрила. В отговор е постъпило писмо с

рег. № М-7189/19.04.2024 г. (рег. № УП 6161/22.04.2024 г. в ДАБ при МС) на Директор на Специализирана дирекция „М“ към ДАНС, адресирано до Председателя на ДАБ при МС. Видно от същото, на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗАДНС, ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р България на лицето А. А. Абуд, в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

От старши експерт в отдел „ПМЗ – кв. В.“, РПЦ – [населено място] до Председател на ДАБ при МС е изготвено становище рег. №УП 6161/10.05.2024 г., с което, след преценка на събраните по преписката доказателства, се предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С решение № 6151/14.05.2024 г. на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. Абуд. Решението е връчено на лицето лично на 21.05.2024 г. Жалбата е подадена на 28.05.2024 г., видно от поставения входящ номер.

Съдът не обсъжда останалите писмени доказателства, тъй като амбулаторният лист и заповедта за налагане на ПАМ са издадени за друго лице и са неотнормирани, а представените в о.с.з. документи на чужд език не са преведени на български език.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган - Председател на ДАБ, в съответствие с правомощията му по чл. 75 ЗУБ.

Административният акт е в писмена форма, подписан е от издателя си и като цяло отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК.

Съдът намира, че в хода на административното производство по издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, довели ограничаването на правото на чужденеца да участва в него и в тази връзка са неоснователни въведените възражения във връзка с процедурата по провеждане на интервю. От приетата по делото покана с рег. № УП 6161/11.03.2024 г. се установява, че жалбоподателят своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю – 18.03.2024 г. или в продължение на 30 работни дни след нея, едва след изтичането на който и при неявяване ще е налице основание за прекратяване на производството. Така предоставения срок е изцяло в полза на жалбоподателя и затова провеждането на интервюто на дата 27.03.2024 г. по никакъв начин не е нарушило правата му. Съдът възприема като достоверна именно тази дата на провеждане на интервюто, тъй като същата е отразена в поставения печат, съдържащ отразения номер, под който е регистриран протоколът - УП 6161/27.03.2024 г., независимо, че в края на протокола е отбелязана дата 12.02.2024 г. По време на интервюто на жалбоподателя е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления

от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си. На последно място следва да се отбележи, че съгласно чл.63а, ал.13 ЗУБ отсъствието на интервю в съответствие с настоящия член не е пречка за вземане на решение по молбата за международна закрила.

Не може да се прецени като съществено процесуално нарушение и погрешното посочване на годината в датата на цитираната в решението молба за международна закрила, а именно с „вх. № В-13-143/11.03.2023 г.“ вместо „вх. № В-13-143/11.03.2024 г.“, доколкото на молбата е поставен печат с актуалната дата на подаване и погрешното ѝ цитиране в обстоятелствената част на административния акт по никакъв начин не се отразява на формираната от административния орган воля.

Ето защо съдът стигна до извода за липса на допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или, ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. То е постановено след обстоен анализ на декларираната от жалбоподателя бежанска история, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Х. кралство Й. и С., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка в двете държави, както и отношението на властите в Й. към сирийските бежанци.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В проведеното интервю А. А. Абуд изрично заявява, че не е бил обект на преследване от държавата, партии или организации или недържавни субекти, не е нямал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската му история става ясно, че е напуснал С. заради войната. В Й. жалбоподателят е живял и работил, като никой не го е гонил или преследвал, имал е издаден документ за самоличност. Пред интервюиращия орган А. А. Абуд заявява, че е тръгнал за България, но не внася конкретика за причината да напусне Кралство Й., още повече да е бил подложен на преследване. От събраните доказателства не се

доказва наличие на опасност за сигурността или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В решението са разгледани и обсъдени и обстоятелствата по т. 3 на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Разпоредбата изцяло е в синхрон с чл. 15 б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО), относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/Meki Elgafaji and Noor Elgafaji vs Straatssecretaris van Justitie/, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата - членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Между страните няма спор, а и от представените справки от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС с вх. № ЦУ-812/11.03.2024г. и вх. № ЦУ-1247/09.05.2024г., относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в Сирийската арабска република се установява, че в страната на произход С. съществуват проблеми, свързани с правата на човека, които включват незаконни или произволни убийства от страна на правителството, включително извършвани с употреба на тежки оръжия като; насилствени изчезвания; произволна или незаконна намеса в неприкосновеността на личния живот, описвани от Комисията за разследване на ООН за С. като безогледни; Поради икономическото състояние в страната цените на хранителните стоки продължават да растат, като средните доходи покриват само част от хранителните потребности на обикновените

сирийски семейства.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официални писмени документи и обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

Следователно е установено, че в С. е налице „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. обхваща цялата територия на тази страна, като и животът, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе е изложен на реален риск от посегателство.

Въпреки това обаче, както правилно е отбелязал ответникът в обжалваното решение, конкретната бежанска история на жалбоподателя налага да бъде разгледана в случая в светлината на чл. 75, ал.2 от ЗУБ, съгласно който при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие.

В случая следва да се има предвид, че жалбоподателят е живял през последните осем години в Й. и е работил е в строителството. Имал е издадени документи за самоличност и за работа в Й., никой не го е гонил или преследвал, същият не споменава и да е съществувала опасност за сигурността му там.

Като е съобразил информацията, налична в приложените по делото справки, изготвени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, председателят на ДАБ е стигнал до правилния извод, че Й. представлява „трета сигурна държава“. Съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т.9 от ДР на ЗУБ, „трета сигурна държава“ е държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за международна закрила, е пребивавал и няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение; е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му; не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец и са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава. Жалбоподателят е пребивавал необезпокоявано осем години на територията на Кралство Й. легално, има издадени документи. Лично посочва в проведените интервюта, че в Й. не е бил преследван и не сочи данни да са налице опасения за живота или свободата му поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Не е бил принуждаван да се завърне в С., като по собствено желание е напуснал Й.. От представената справка за Й. се установява, че държавата предоставя възможност за легален престой и достъп до права и услуги за лица, нуждаещи се от международна закрила и конкретно на сирийски бежанци, включително достъп до

образование, здравни грижи и социални услуги, след регистрация пред съответните органи. Властите в страната работят в сътрудничество с ВКБООН. Кралство Й. се явява трета сигурна страна за жалбоподателя. В случая понятието е приложено след направена индивидуална преценка на случая на А. А. Абуд, който осем години е пребивавал и живял легално в страната и е напуснал по икономически причини, в търсене на по-добър живот. Налице е изискващата се връзка между кандидата и третата страна – Й., въз основа на която връщането в тази страна ще бъде основателно. В случая не се касае за транзитно преминаване през Й., а е налице „смислена“ връзка между жалбоподателя и тази държава. Решението на председателя на ДАБ е взето след проведено лично интервю и задълбочено изследване на личното положение на кандидата в тази трета страна, което е декларирано.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход и в Кралство Й., като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на председателя на ДАБ-МС, че Й. е трета сигурна държава, поради което по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед специалната разпоредба на чл.92 ЗУБ, дерогираща общите правила по чл. 78 ГПК и приложима на основание чл. 144 АПК, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Абуд, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН] против решение № 6151/14.05.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия: